

eller samlever har modtaget kontanthjælp m.v. i en 6 mdr.'s periode eller ej.

Endelig er det hensigten at fastsætte regler om, at kommunerne årligt indberetter nøgletal vedrørende anvendelsen af kombineret udlejning til socialministeren.

Til § 2

Til nr. 1

Den gældende anvisningsretslov gælder for alle kommuner, således at kommunerne har mulighed for at opfordre ejere af private udlejningsejendomme i kommunen til at give bindende tilsagn om, på hvilke vilkår og i hvilket omfang de vil stille lejligheder til rådighed for kommunal anvisning.

Det foreslås, at loven ikke længere skal kunne anvendes i alle kommuner, men kun i kommuner, hvor kommunalbestyrelsen har besluttet udlejning efter § 51 b, stk. 1, eller anvisning efter § 59, stk. 4, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. Hensigten hermed er at sikre, at bevillingen til kommunal anvisning fremover kun kan anvendes i kommuner, hvor der ligger afdelinger med en høj andel af personer udenfor arbejdsmarkedet, og hvor kommunen som følge heraf har et særligt behov for flere anvisningsmuligheder, bl.a. til afviste boligsøgende efter den foreslåede § 51 b i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v.

Forslaget indebærer ikke, at formålet med at indgå en aftale om anvisningsret med private udlejere ændres i forhold til de gældende regler. Kommunalbestyrelsen skal fortsat anvende loven til at løse boligsociale opgaver, herunder at opnå en mere afbalanceret beboersammensætning i enkelte ejendomme i kommunen. Kommunalbestyrelsen kan derfor bruge anvisningsmulighederne enten direkte til at anvise borgere, der afvises fra ventelisten til et alment boligbyggeri, eller til at løse andre boligsociale anvisningsbehov i kommunen.

Aftale om anvisningsret indgås efter den gældende lovs § 3 for en tidsbegrænset periode på 6 år. Såfremt kommunalbestyrelsen, efter at den har opfordret samtlige ejere af private udlejningsejendomme til at afgive tilbud om anvisningsret, får pålæg om at tilbagekalde sin beslutning om udlejning efter § 51 b, stk. 9, eller om anvisning efter § 59, stk. 4, begrænser dette ikke mulighederne for indgåelse af aftaler med ejere af private udlejningsejendomme i kommunen. Allerede indgåede aftaler bevarer således deres gyldighed, ligesom kommunalbestyrelsen bevarer retten til at indgå nye aftaler med ejere af private udlejningsejendomme i kommunen på grundlag af opfordringen.

Til nr. 2

Efter den gældende anvisningsretslovs § 2 kan kommunalbestyrelsen ikke indgå aftale med en udlejer om anvisningsret efter loven, før samtlige ejere af private udlejningsejendomme i kommunen er blevet opfordret til inden for samme tidsfrist og på samme grundlag at meddele skriftligt og bindende, hvor mange lejligheder de vil overdrage anvisningsretten til og til hvilken pris.

Efter den gældende lovs § 1, stk. 2, kan der aftales anvisningsret til højst hver fjerde lejlighed, der bliver ledig i en ejendom.

Det foreslås, at denne bestemmelse opretholdes, men at der alternativt skal kunne erhverves anvisningsret til et antal bestemte lejligheder i ejendommen, der dog ikke kan udgøre mere end en fjerdedel af lejlighederne i ejendommen.

Forslaget om, at anvisningsretten også kan fastsættes til bestemte lejligheder, giver den enkelte kommune mulighed for at aftale, hvilke lejligheder kommunen har mest brug for til løsning af boligsociale opgaver, herunder specielt opgaver i forbindelse med løsning af ghettoproblemer. Tilsvarende får den private udlejer mulighed for at bestemme, hvilke konkrete lejligheder der i givet fald skal være omfattet af aftalen. Udlejeren vil hermed kunne tilpasse aftalen til de lejlighedstyper, som mest hensigtsmæssigt vil kunne indgå i aftalen.

Til nr. 3 og 4

Indholdet af det foreslåede stk. 3 svarer til indholdet af den gældende § 1, stk. 2. Aftalen kan således fortsat højst omfatte anvisning til det antal lejligheder, som den aftalte andel af lejlighederne med anvisningsret udgør. I en ejendom med for eksempel 20 lejligheder, hvor aftalen omfatter hver 4. ledige lejlighed, omfatter aftalen således anvisning til højst 5 lejligheder.

I stk. 4 er det foreslået, at hvis anvisningsretten omfatter et antal bestemte lejligheder, skal lejlighederne stilles til rådighed for anvisning, hver gang de bliver ledige. Baggrunden herfor er, at anvisningsretten vedrører bestemte lejligheder. Det foreslås endvidere, at anvisningsretten i denne situation mindst skal omfatte 2 lejligheder. For at sikre en afbalanceret beboersammensætning i de enkelte ejendomme foreslås det, at anvisningsretten højst kan aftales til 25 pct. af ejendommens lejligheder. Bestemmelsen svarer til den gældende regel i lovens § 1, stk. 2, om, at kun hver fjerde lejlighed kan stilles til rådighed for anvisning. Bestemmelsen betyder, at anvisningsretten til bestemte lejligheder kun kan ske i ejendomme med mindst 8 lejligheder.